

Ministeriet kan ikke finde denne Ordning betryggende, men maa fastholde den tidligere Antagelsesalder af 13—15 Aar som har Alders Hævd i Marinen, og som saalangt Officereskolens Historie rækker tilbage, har givet et tilfredsstillende Resultat, idet Officererne til hver Tid ved deres Afgang fra Akademiet havde erhvervet en efter Tidens Fordringer ingenlunde ringe Dannelse, og en grundig Kundskab til deres Haandtering, og det var først efter deres Optagelse i Officerescorpset at det viste sig umuligt med de til Marinen tilstaaede Midler at holde dem i den tilbørlige Øvelse ved Søfart.

Naar der har været foreslaaet en sildigere Antagelsesalder, og dertil har været knyttet den Betingelse, at Eleven foruden en vis Realkundskab skulde have faret et Aar tilsøes og i den Tid gjort idetmindste eet længere Tojt til fjernere Farvande, da er Hensigten deels at spare Staten de med den første Undervisning forbundne Udgifter og dernæst at skaffe Sikkerhed for at Eleven medbragte nogen Erfaring i sin Haandtering, eller vel egentlig Visshed for at han egnede sig for Sølivet, og valgte denne Vej i en saadan Alder at Balget kunde siges at stee af virkelig og forstaaet Tilboielighed, hvilket i sig selv maatte ansees for en Qualification. Ministeriet kan ikke gaae ind paa denne Betragtning. For at medbringe et Aars Søfart, vil Eleven nødes til at opgive Skoleundervisningen omtrent $1\frac{1}{2}$ Aar før han har naaet Antagelsesalderen til Officeresskolen, for at søge Hyre. Saaledes som Forholdene i Reglen stille sig i vor Cofardifart vil han, efter skundom at have ventet længe og kun med Banskælighed at have erholdt en Hyre, blive antaget som Kahyttdreng, og i denne Egenkab, hvor saa at sige hans hele Beskæftigelse ombord indskrænker sig til personlig Dypvartning, eller til Forretninger hvorved en Erfaring som ingenlunde kan være til hans virkelige Gavn og Udvikling, indvindes, en Erfaring som neppe tør antages i nogen som helst Retning at qualificere ham til at blive Officer. Der vil ikke ombord i Cofardiflabet levnes ham Tid eller gives ham Leilighed til at vedligeholde sine Kundskaber og det vil være nødvendigt for ham at vende tilbage saa betimeligt, at han forinden Udgangsproven kan recapitulere hvad

han tidligere havde lært. Uagtet Ministeriet derfor maa fastholde den tidligere Antagelsesalder og Skolens Ordning i de 3 2-aarige Classer troer Man at kunne nærme sig det ovenantvandede Formaal derved, at Eleverne i yngste Afdeling, ved at være ulønnede og ved ikke at stilles som virkelige Søcadetter, sættes i et noget løsere Forhold til Skolen. Ministeriet paataenker at udsende Eleverne i yngste Afdeling med Krigsskibene, hvor de under behørig Tilsyn kunne lære og deeltage i de Meniges Arbejde ombord, og derved vinde en virkelig Erfaring. Efter Ministeriets Forslag vil tillige aabnes Udgang for unge Søfarende, der uden for Skolen have erhvervet de fornødne Kundskaber for at bestaae Udgangsproven og som alt forinden have faret den fastsatte Tid tilsøes, idet saadanne ville kunne optages i 2den Klasse og tilendbringe deres Uddannelse i 4 Aar. Medens Ministeriet med Hensyn til Cadetternes Lønning og til Antallet i anden Klasse slutter sig til det af Folkethinget vedtagne Udkast, har Man af Hensyn til den fastsatte Tilgang af Secondlieutenanter anseet det heldigere at Antallet i ældste Klasse fastsættes til 12.

ad §§ 19 og 20.

Affattet i Overensstemmelse med det af Folkethinget vedtagne Udkast.

ad § 21.

Den af Folkethinget vedtagne § 22 findes heelt optaget som § 21 i Ministeriets Forslag, dog har Man anseet det hensigtsmæssigt, til denne Paragraph at føie Bestemmelser angaaende Underofficerernes Ansættelse og Afstedigelse ligesom og angaaende deres Fremmelse. Ministeriet har i disse Bestemmelser holdt sig saa nær som Forholdene tillade til de for Harens Underofficerer i Hærløven vedtagne Bestemmelser, og støtter sig her til et af Folkethings Udvalgets Fleertal fremsat Ændringsforslag.

ad § 22.

Affattet som § 23 i det af Folkethinget vedtagne Udkast, med Undtagelse af at Man